

EG MERKI IKKI

Ein av valdmiklastu kvinnunum í landinum

– Vit burdu ikki gjørt tað til ein trupulleika, at ov fáar kvinnur stilla upp til val og berja seg fram til stjórasessir. Fólk mugu gera tað, tey hava hug til. So leingi eingin forðar okkum kvinnum í at sleppa framat, kann eg ikki rópa upp um nakran trupulleikar, sigur Jóhanna á Bergi, stjóri í Atlantic Airways

Hava kvinnur javnrættindi í Føroyum ella er stríðið enn livandi? Hesum spurningi ynskir Vikuskiftis Sosialurin hesaferð at svara. Vit hava tosað við Jóhannu á Bergi, sum ofta verður kallað ein av valdmiklastu kvinnunum í landinum, men hvat merkir tað fyri hana at vera valdmikil og kvinna?

BIRGITH LASSEN

»Omma, omma, veitst tú hvat? Stjórin á Atlantic er ein kona«. Nøkulunda soleiðis segði ein skúlagentu við ommu sína, eftir at hon hevði verið á skúlavitjan á flogvøllinum í síðstu viku.

Hóast kynið hjá Jóhannu á Bergi javnan verður nevnt í miðlum og millum fólk, hugsar hon sjáldan um tað sjálv.

– Eg helt bara, tað var fitt, tá eg las um hasa skúlagentuna á facebook. Eg hugsi sjáldan sjálv um mitt kyn. Eg hugsi fyrst og fremst um, hvat mitt arbeiði er, og hvussu eg geri tað nóg gott, sigur hon.

Tá Jóhanna á Bergi í fjør tók við sum stjóri á Atlantic, varð tað nóg umrøtt í útlenskum miðlum. Hon skrivaði nevnliga søgu við at vera fyrsti kvinnuligi stjóri á norðurlenskum flogfelagi. Men fyri hana er tað einki nýtt at vera einsamøll kvinna í eini mansdomineraði verð. Hon hevur millum annað starvast hjá Faroe Ship, JFK, og Faroe Seafood.

– Eg havi altíð trivist væl í mínum størvum. Sjáldan hugsi eg um, at eg eri umringað av mannfolkum, tí tað hevur altíð riggað væl at samstarva, sigur hon.

Jóhanna á Bergi kallar seg ikki feminist. Hon hevur eiheldur tikið greiða støðu til kvinnustríðið. Hon hugsar rætt og slætt ikki um tað, hóast hon er ein livandi ímynd av tí, kvinnur hava strídst fyri í yvir hundrað ár.

– Eg hvíli í mínum kyni, og tað stavar nokk úr mínum uppvøkstri. Foreldrini hjá mær tosaðu hvørki fyri ella í móti kvinnustríðnum. Tað var simpulthen ikki eitt evni, vit høvdu á munni, greiður hon frá.

Viðurkennir munin á kyninum

Jóhanna á Bergi er gift og hevur tvey børn. Ein son og eina dóttir. Júst sum hon ikki sjálv er ald upp til at vera tilvitað um teir forðingar, kvinnur renna seg í, ynskir hon eiheldur at dóttir hennara skal vera tað.

– Tá eg síggi míni børn, síggi eg tveir einstaklingar sum hava akkurát somu møguleikar í lívinum. Eg fari ikki at gera dóttir okkara tilvitaða um, at hon skal stríðast meir enn beiggi sín, um hon vil nakað í lívinum. Tí eg trúgvi veruliga, at tey kunnu akkurát tað, tey sjálvi vilja, sigur hon.

Jóhanna á Bergi leggur tó stóran dent á at viðurkenna munin millum kvinnur og menn. Bæði sum mamma og stjóri.

– Heima kann eg finna upp á, at siga við dóttir okkara, at hon skal gera tað og tað, tí tað eiga gentur at gera. Sama kann eg finna upp á at siga við sonin. Eg ræðist ikki munin millum kynini, og tað haldi eg, er ein fyrimunir, sigur hon.

Jóhanna á Bergi sigur, at fyrimunirnir við at vera meir ella minni ótilvitað um kvinnustríðið í gerandisdegnum er, at tá sær hon ikki forðingarnar. Hon ræðist ikki kynsmunir ella ójanst kynsbýtið á arbeiðsplássinum, og tí verður tað ikki gjørt til ein trupulleika.

– Eg haldi, tað er fínt, at flestu flogternurnar eru kvinnur. Og at teir flestu í hangarinum eru menn. Eg eri ikki bangin fyri at staðfesta tað, men eg hugsi veruliga ikki um, hvat kyn míni starvsfólk hava, so leingi tey duga sítt arbeiði, sigur hon.

Jóhanna á Bergi heldur, at tað er ein fyrimunur at hvíla í sínum

kyni, tí tað ger, at hon ikki sær forðingar í gerandisdegnum.

– Eg havi altíð kent meg kvinnuliga, og eg eri ikki bangin fyri at ganga í niðurdeili, tá eg eri til arbeiðis, sigur hon.

Hvílir í sínum kyni

Men er tað ikki ein trupulleiki, at so fáar kvinnur eru í leiðandi størvum?

Jóhanna á Bergi heldur ikki, at tað mangla kvinnuligir leiðarar í Føroyum. Hon biður okkum heldur hyggja eftir, um leiðararnir gera sítt arbeiði nóg væl.

– Vit burdu ikki gjørt tað til ein trupulleika, at ov fáar kvinnur stilla upp til val og berja seg fram til stjórasessir. Fólk mugu gera tað, tey hava hug til. So leingi eingin forðar okkum kvinnum í at sleppa framat, kann eg ikki rópa upp um nakran trupulleika, sigur hon. Hon leggur tó afturat, at hon hevur stóra virðing fyri undangongufólkunum, sum hava syrgt fyri javnstøðu í Føroyum og framvegis virka fyri javnstøðu uttan fyri okkara landamørk.

Men heldur enn at gera vart við trupulleikar og forðingar, vil hon eggja ungum kvinnum at gera júst tað, tær vilja. Um tað so er at gerast flogterner ella at vilja arbeiða í hangarinum.

– Tá eg á facebook las um hasa litlu skúlagentuna, sum var ovfarin um at stjórin á Atlantic er ein kvinna, helt eg tað bara vera fitt. Men eg kom eisini at hugsa um, at eg kanska havi eina ábyrgd, hóast eg ikki síggi meg sjálva sum eina inspiratiónskeldu, vil eg mæla teimum ungu kvinnunum til at hvíla í sínum kyni og gera júst tað, tær vilja, sigur hon Jóhanna á Bergi.

Tá eg síggi míni børn, síggi eg tveir einstaklingar sum hava akkurát somu møguleikar í lívinum. Eg fari ikki at gera dóttir okkara tilvitaða um, at hon skal stríðast meir enn beiggi sín, um hon vil nakað í lívinum. Tí eg trúgvi veruliga, at tey kunnu akkurát tað, tey sjálvi vilja»

Jóhanna á Bergi

